

STANOVISKO KU GLOSOLALII

Duch Svätý pôsobí v Kristovej cirkvi mnohorakým spôsobom, ako to dosvedčuje Písmo sväté (1K 12, 7 – 11). Rozmanitosť Jeho darov slúži na budovanie a zveľadovanie cirkvi ako spoločenstva veriacich a aj na duchovný rast jednotlivých kresťanov (R 12, 6 – 8). Túto rozmanitosť nemožno obmedzovať vyčleňovaním, vyzdvihovaním alebo odstupňovaním jednotlivých darov na úkor ostatných chariziem z dôvodu ich domnelej mimoriadnosti.

Hovorenie jazykmi (glosolalia) môže označovať viaceré fenomény. Ako náboženský prejav sa striktne nespája len s kresťanstvom. V Novej zmluve nie je centrálnou témou pre individuálny život kresťana a kresťanského spoločenstva. V kresťanskom pochopení glosolalia nie je výlučným prejavom Božej spásonosnej blízkosti, ale tak ako všetko ostatné ostáva podriadená Božej prítomnosti, ktorú Boh zasľubuje veriacemu zrozumiteľným spôsobom v slove a vo sviatostiach. Aj apoštol Pavel hovorí: „... ale v cirkvi radšej chcem prehovoriť päť slov zrozumiteľných, aby som aj iných poučil, než desaťtisíc slov nezrozumiteľným jazykom“ (1K 14, 19). Hovorenie jazykmi nie je ani nahradením viery, ani dokladom, že viera je skutočne praktizovaná, ale vyžaduje si kritérium kristologickosti a lásky k Bohu a bližným.

Glosolaliu však nemožno vylúčiť z možností Božieho pôsobenia. Keď napomáha jednote vo vnútri cirkvi a budovaniu cirkevného zboru, treba si ju ceniť ako jednu z výrazových foriem súkromnej (individuálnej) zbožnosti (1K 14, 28). Možnosť ekumenického dialógu sa ponúka vtedy, keď letnično-charizmatické skupiny a spoločenstvá nepreceňujú dar hovorenia jazykmi v kontexte celkového pochopenia svojej viery.

Uznesenie 13-1/2014:

Generálne presbyterstvo súhlasí so Stanoviskom Vieroučného výboru ku glosolalii zo dňa 20. januára 2014 a odporúča ho synode schváliť.